

Таким чином, мета науки – збільшення знань, їх поглиблення та систематизація, а мета навчальної дисципліни – перенесення вже усталених, базових знань до свідомості й інтелекту особи, яка опановує ту чи іншу професію [2, с. 14]. Також вважаємо за необхідне зазначити, що вивчення теорії держави і права, як науки та початкової дисципліни допомагає усвідомити майбутнім юристам зміст основних принципів юридичної техніки, без знання яких неможлива професійна діяльність у сфері правового регулювання. У свою чергу, розуміння теоретико-правових основ правотворчої, правозастосовної, інтерпретаційної та інших видів юридичної діяльності є необхідною умовою досягнення конкретних, певних цілей і завдань, що стоять перед юридичною спільнотою [3, с. 17].

Отже, проаналізувавши все наведене вище, можемо зробити висновок, що теорія держави і права як наука є повністю сформованою теоретико-методологічною наукою, яка є вагомим фундаментом для інших юридичних наук. Втім, засвоєння теорії держави і права як навчальної дисципліни є необхідною передумовою подальшого успішного опанування галузевих, спеціальних і прикладних юридичних дисциплін, що сприятиме розвитку абстрактного юридичного мислення майбутніх фахівців у галузі правознавства.

1. Пильгун Н.В. Теорія держави і права: курс лекцій Ч.1. Тернопіль : Осадца Ю.В., 2019. 72 с.

2. Теорія держави і права : підручник / [О. М. Бандурка, О. М. Головка, О. С. Передерій та ін.] ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. НАПрН України О. М. Бандурки ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків, 2018. – 416 с.

3. Колодій Є. С. До питання про важливість теорії держави і права як науки та навчальної дисципліни для професійної підготовки юриста [Текст] / Є. С. Колодій, Н. В. Пильгун // «Дослідження актуальних питань юридичних наук» (м. Миколаїв, 13-14 грудня 2019 р.). — Херсон : Видавничий дім "Гельветика", 2019.

Федченко Т.К., курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

НЕОБХІДНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОФАЙЛІНГУ ПРИ СКЛАДАННІ ПСИХОЛОГІЧНОГО ПОРТРЕТА ЗЛОЧИНЦЯ

Розглядаючи даний аспект, передусім хотілось би зробити акцент на тому, що обрана нами проблематика є доволі актуальною, а тому викликає великий інтерес як з боку науковців, так і практиків. Вивченням даної проблематики у різні часи займалися такі дослідники як: О.М. Цільмак, К.В. Калюга, Н.А. Жерж, Л.О. Катеринюк, О.М. Подільчак, В.Г. Веренікіна, І. Ю. Шид-

ловська, К.О. Матюшенко, В.М. Плетенець, М.В. Дідковська-Бідюк, О.І. Зачек, Ю.І. Дмитрик та інші. У роботах названих вчених питання необхідності застосування методу профайлінгу при складанні психологічного портрета злочинця піддане глибокому і ґрунтовному дослідженню, проте багато аспектів цієї великомасштабної проблематики все ще залишаються неопрацьованими або дискусійними.

Оцінивши стан криміногенної ситуації в Україні, можемо стверджувати, що наразі особливого значення набуває процес складання психологічного портрета злочинця, оскільки саме наукове дослідження психології особистості злочинця допомагає не лише визначити індивідуально-психологічні особливості даної особи, а й покращити теоретичне підґрунтя щодо розробки дієвого механізму протидії злочинності.

На думку іноземних фахівців, необхідність розробки психолого-криміналістичного портрета злочинця виникає під час досудового розслідування тяжких та особливо тяжких злочинів, коли констатується істотна або повна відсутність відомостей про суб'єкт злочину, а саме, під час убивств, що містять ознаки маніпуляцій злочинця з трупом жертви; убивств з посмертними колотими та різаними пораненнями; вбивств на сексуальному підґрунті з ознаками садистського катування жертви; зґвалтувань; «безмотивних» підпалів і вибухів тощо [1, с. 54].

У свою чергу, саме такий метод профайлінгу, як криміналістичний, набуває доволі великого значення при складанні психологічного портрета стосовно особистості злочинця. Взагалі складання психолого-криміналістичного портрета надає можливість правоохоронним органам більш якісно проводити розслідування неочевидних та нетипових злочинів, а також перевіряти побудовані раніше слідчі версії і відповідно звужувати коло підозрюваних.

Відмітимо, що знання психофізіологічних особливостей злочинця дадуть змогу слідчому, звуживши коло підозрюваних, визначити напрями пошуку злочинця, спрогнозувати його поведінку під час затримання і досудового розслідування. Водночас у працівників слідчих правоохоронних органів виникають певні труднощі зі складанням портрета, бо через брак спеціальних знань і навичок вони не завжди розуміють, до якого спеціаліста звернутися і як далі використовувати отриману інформацію [2, с. 81].

Вважаємо за необхідне зауважити, що сьогодні технології профайлінгу в кримінальному провадженні в Україні майже не застосовуються через відсутність розвинутої інструментально методичної бази та правової неврегульованості. Натомість, в світі активно розробляються все нові методики портретування особи в практичній діяльності правоохоронних органів [3, с. 158].

Не зважаючи на зарубіжний досвід та широкий спектр можливостей використання криміналістичного профайлінгу у правоохоронній діяльності, наразі в Україні дійсно доволі мало приділяється уваги саме підготовці фахівців-профайлерів для системи правоохоронних органів. Тому вбачаємо необхідність у впровадженні в освітній процес майбутніх працівників правоохо-

ронних органів первинних навичок профайлінгу, які неопосередковано дозволяють створити орієнтовний психолого-криміналістичний портрет особи, яка вчинила злочин.

Отже, проаналізувавши все вищезазначене, доходимо висновку, що профайлінг може та повинен активно застосовуватися у діяльності правоохоронних органів як при складанні психологічного портрета особи злочинця, так і в інших сферах. І хоча сьогодні наша держава лише розпочинає впроваджувати в роботу правоохоронців профайлінг – його подальше використання не лише покращить їх професійну діяльність, а й оптимізує процес виявлення більш новітніх способів з попередження злочинності та боротьби з нею.

1. Цільмак О. М. Загальні положення криміналістичного профайлінгу / О. М. Цільмак // Юридична психологія. - 2019. - № 1. - С. 54-61. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urpp_2019_1_9.

2. Жерж Н. Застосування методу психолого-криміналістичного портрета злочинця при розслідуванні окремих видів злочинів / Н. Жерж // Вісник Національної академії прокуратури України. - 2015. - № 1. - С. 79-86. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2015_1_14.

3. Калюга К.В. Профайлінг як сучасний засіб встановлення особи злочинця. URL: http://www.pjv.nuoua.od.ua/v1-2_2019/34.pdf.

Фісюк Ю.С., курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Резворович К.Р., к.ю.н.,
завідувачка кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ ПРО НАДАННЯ ПРАВОВИХ ПОСЛУГ

Останнім часом вчені-юристи обговорюють правову природу договорів, які на практиці називаються договорами про надання юридичних послуг. Прикладом є пропозиція, висловлена в юридичній літературі, щодо розмежування договорів про надання юридичних послуг та договорів про надання юридичних послуг. На думку Н.В. Козлової, за договором про надання юридичних послуг правова допомога надається шляхом надання послуг фактичного, а не юридичного характеру, оскільки сам договір не породжує зобов'язання для підрядника виконувати будь-які операції чи інші за-